

....Anna kroop achter één van de containers, zakte door haar knikkende knieën en voelde haar hart in haar keel bonzen. Haar mond was kurkdroog. Ze zat zo stil als een standbeeld, met haar rug en billen tegen de koude stenen muur. Ze hoorde het galmende geluid van voetstappen die dichterbij kwamen en leken te vertragen....

.... Ze onderdrukte de neiging om over te geven. Ze hoorde iemand heen en weer lopen en durfde zich niet te verroeren. Haar trui was klam geworden. Het werd stil. Stond de man stil of was hij weg? Haar benen werden stijf.....

.... Stof kriebelde in haar neus en het zweet liep over haar voorhoofd. Anna kroop voorzichtig naar het grote beeldscherm dat tegen één van de wanden hing. Ze zag een slaapkamer, een woonkamer en een grote eetkeuken. Wat was dit? Waar was ze?....